

Cronicó manacorí (segle XVII)

Per Albert Carvajal Mesquida.

1666

Gener/març: El Consell ha de fer front a diferents despeses ocasionades pels funerals celebrats a Manacor amb motiu de la mort del rei Felip IV el 17 de setembre de l'any anterior a Madrid. S'hagueren de comprar teles negres per al Batle i els Jurats i gran quantitat de cera. L'escolà tocà de conventual i el sermó anà a càrrec de fra Miquel Barceló OP, que versà sobre la figura del monarca. La música fou interpretada per Mn. Miquel Ventajol.

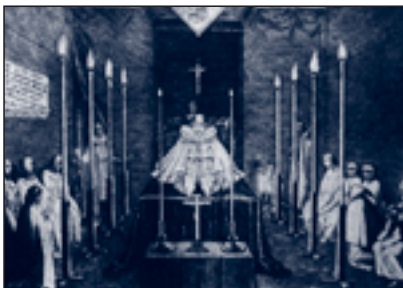
¿?: En data no coneguda d'aquell any l'escultor mestre Joan Antoni Homs entrega a la capella de les Ànimes de la nostra Parròquia una figura de Crist agonitzant que encara ara es coneguda popularment amb el sobrenom de Crist d'Homs. La talla és de fusta de bona qualitat i lleugerament inferior a la mida natural. Escassament policromada (tendeix cap a tons clars), destaca per la seva expressivitat, aconseguida a partir d'un tractament escultòric que recorda la seva concessió al barroquisme, amb una acurada anatomia que reforça l'angoixa del rostre. No de bades, l'escultor també obrà per a la Parròquia els retaules de la capella de les Ànimes (1635-48) i de la capella de santa Anna (1648-68).

1667

¿?: Mentre treballen a la torre de Cala Manacor, el picapedrer Joan Mesquida (à) Petxina i els seu fill Bartomeu són atacats per un grup de

moros que havien desembarcat a la zona. Mentre Joan és pres, Bartomeu pot escapar fins a Manacor, on dona el crit d'alarma. Inmediatament, el Batle forma un grup d'homes per sortir a l'encontre dels pirates, però quan arriben a la cala ja no hi ha rastre dels desembarcats.

¿?: És ajusticiat a la Plaça Reial de Manacor Jaume Perelló. Morí penjat.

Mort de Felip IV

1668

Gener, 6: L'església parroquial necessita novament obres de reparació urgents. El Consell creu oportú començar pel trespol.

Gener, 15: Llorenç Garriga participa als Jurats que dins el termini de tres dies capbreassin unes cases "de que na havem feta plassa davant la isglesia".

¿?: Cobra la conducta com el potecari de la Vila Miquel Pujals. El seu salari eren 36 lliures anuals.

1669

¿?: El Sergent Major de la Part

Forana passa a Manacor mostra i ressenya dels homes d'armes.

¿?: Pere Frau, escultor manacorí, percep de mans del Clavari 18 lliures pels sis canelobres que ha obrat per a la Parròquia.

¿?: Era conduït com cirurgia de la Vila Sebastià Vadell a canvi de 10 lliures.

1670

Abril, 13: L'orgue es troba destemprat i els Jurats pretenen s'adobi aprofitant la presència a Manacor de l'orguener fra Vicenç Pizà OP. Però el Consell s'hi nega argumentant que abans s'ha de fer concert amb el susdit orguener del preu que suposarà la reparació.

Juliol, 6: El torrent que separa el nucli urbà de Fartàritx comença a ser problemàtic. Així es dedueix de l'acta que hem tengut a la vista, on es llegeix que "el torrent se embossa en amunt per causa de las clavagueras del ponterro qui estan tepades, y el tros del ponterro fins lo engolidor se deu escurar perque la aygua tenga escorribanda y no estigue embasada". Aquest "ponterro" tal vegada es pot interpretar com el Pont Petit, que permetia l'accés a l'actual carrer d'en Figuera.

Agost, 17: S'han tengut diferents parlaments amb l'orguener fra Pizà, qui accepta arreglar l'orgue a canvi de 125 lliures. Tot el Consell vengué a bé, un discrepant.

¿?: El picapedrer Jordi Caldentey fa obres de reparació a l'abeurador de l'Hort de la Vila.

DIA 19 DE JUNY ENTRADA DEL NOU RECTOR DELS DOLORS ANDREU GENOVART

Dia 19 de juny a la missa del vespre es presentarà el nou rector Mn. Andreu Genovart. Des del full Parroquial, en nom de tota la comunitat, li desitjam que gaudeixi de la seva estada entre nosaltres i li oferim tota la col·laboració i afecte.

PRESENTADA LA MEMÒRIA DE CÀRITAS INTERPARROQUIAL

Recentment s'ha presentat la memòria de Càritas interparroquial. Recull una sèrie de dades ben interessants sobre la situació social de la nostra ciutat. Si desitjau consultar-la podeu recollir un resum a les diverses parròquies.

Dipòsit Legal: PM 1396 - 1998

Manacor, juny 2005 • Núm. 72

Equip redactor de "Full Parroquial": Guillem Febrer i Toni Gomila. Correcció del Full: Guillem Morey. Col·laboració: Albert Carvajal. No és permesa la còpia total o parcial d'aquest document sense autorització expressa. www.mallorcaweb.net/pardolors

A Pere Casaldàliga, en la seva jubilació episcopal

*"Yo, pecador y obispo,
me confieso
de soñar con la Iglesia
vestida solamente
de Evangelio y sandalias..."*

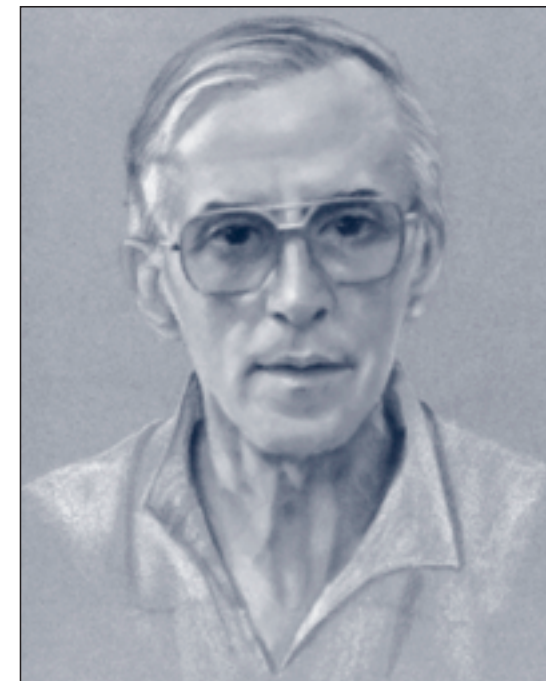
A Pere Casaldàliga i Pla, bisbe, li ha arribat l'hora de la seva jubilació episcopal. Aquest català universal va néixer a Balsareny (Barcelona) el 16 de febrer de 1928. L'any 1968 ja era a l'estat brasiler de Matto Grosso i tres anys després era consagrat bisbe de la que seria ja per sempre la seva diòcesi, Sao Félix de Araguaia (Brasil), un territori de 150.000 quilòmetres quadrats i una de les majors reserves indígenes del país. Mai més no va tornar a la seva terra.

Pere Casaldàliga va estar vinculat a la teologia de l'alliberament, aquesta que llegeix l'evangeli i dirigeix la vida de l'església a partir dels més pobres. Va resultar molest als grans terratinents del Brasil i a la cúria vaticana que ha acceptat ràpidament la seva jubilació. Avui, Pere segueix vivint a la terra que estima i, malalt de Parkinson, continua escrivint poesia compromesa.

Com a senzillíssim homenatge a un català que es va fer brasiler indígena i pobre, vagi el record de les que ell va voler que fossin les seves "insignies episcopals":

"TU MITRA será un sombrero de paja sertanejo; el sol y la luna; la lluvia y el sereno; el pisar de los pobres con quien caminas y el pisar glorioso de Cristo, el Señor;

TU BÁCULO será la Verdad del Evangelio y la confianza de tu pueblo en tí;

TU ANILLO será la fidelidad a la Nueva Alianza del Dios Liberador y la fidelidad al pueblo de esta tierra.

No tendrás otro ESCUDO que la fuerza de la Esperanza y la libertad de los hijos de Dios; no usarás otros GUANTES que el servicio del Amor."

(Extret del llibre "Pedro Casaldàliga, homenaje en su jubilación episcopal, de l'Editorial Nueva Utopía")

Margalida Fons

AGENDA

Juny - Juliol - Agost - Setembre 2005

Entrada del nou Rector: Diumenge, dia 19 de juny, a la missa de les 20 h. de la parròquia. farà l'entrada el nou Rector, Mn. Andreu Genovart Orell. La seva incorporació a les tasques parroquials d'una forma plena no es farà, però, fins a principis del mes de setembre. Quedau tots convidats a participar en aquesta Eucaristia de benvinguda.

Curs bíblic: Dilluns, dia 20, a les 21 h. a la parròquia de Son Carrió, preparació del Curs Bíblic per al pròxim curs.

Baptisme

Reunió preparatòria pels pares i padrins: el darrer dijous de cada mes a les 21 h.

Celebració comunitària del Baptisme: el primer i tercer diumenge de cada mes a les 18 h..

Memòria anual de Caritas: A les tres parròquies de Manacor està a la disposició de tots la Memòria 2004 de Caritas Interparroquial. Gràcies a tots els voluntaris i col·laboradors.

Festa patronal de Sant Jaume: Diumenge, dia 24 de juliol, a les 20 h. Missa Solemne en honor de Sant Jaume. Esperam l'esforç de tots per assistir-hi.

Festa de la Mare de Déu dels Dolors, Titular de la nostra parròquia: Dijous, dia 15 de setembre, Missa solemne a les 20 h. Presidirà i predicarà Mn. Josep R. Ortega Fons. Hi quedau tots convidats.

Resultat de les Col·lectes

Col·lecta per Caritas Parroquial: Eucaristia del Dijous Sant: 626,50 euros (104.157 ptes.).

Col·lecta per Terra Santa: Celebració de la Mort del Senyor del Divendres Sant. 522,50 euros (86.936 ptes.).

Col·lecta pels nous Vitralls: Diumenge de Pasqua: 2.092 euros (348.079 ptes.).

Col·lecta per Mallorca Missionera: 2.569 euros (427.445,63 ptes.).

Col·lecta pels nous Vitralls: Festa del Sant Crist: 3.074,50 euros (511.553,76 ptes.).

Col·lecta per Caritas Corpus: 2.750 euros (457.561,50 ptes.).

“És un signe de maduresa sobre acceptar els canvis i estic convençut que la mateixa col·laboració que he rebut la tindrà també el nou Rector”

Hem volgut tancar el curs amb aquesta entrevista al que fins ara ha estat Rector de la Nostra Parròquia. Rafel Umberto Sureda ha estat nomenat Vicari General per al Territori pel Sr. Bisbe. Ben prest s'incorporarà al seu nou càrrec. Hem volgut parlar amb ell de les seves impressions sobre la seva estada a Manacor i del que suposa per a ell aquesta nova etapa.

Després d'aquests anys entre nosaltres, com dibuixaries la silueta de Manacor?

Quan vaig arribar a Manacor estava un poc acomplexat. M'imposava el fet que Manacor fos una ciutat. Vaig intentar escoltar i mirar molt. Vaig constatar ben aviat que hi havia un component molt alt de pràctica religiosa, la qual cosa no és molt habitual. Igualment vaig poder comprovar que les tres parròquies tenien una idiosincràsia bastant diferent però que es complementaven. Pens que Manacor és una ciutat que funciona més bé com un poble gran.

En el full Parroquial de setembre de l'any 1999, en un escrit de presentació que publiqués establies com objectius els següents: Assumir la feina feta pels teus antecessors i aportant el que poguessis, col·laborar amb els qui volguessin aportar la seva experiència i anhels per construir una comunitat cristiana, estimar i escoltar tothom i col·laborar amb totes aquelles persones de bona voluntat que volguessin fer feina per Manacor. S'han complert aquests objectius?

Ben segur que ho he intentat. He intentat escoltar, acollir... he tengut ocasió d'escoltar molta gent que ha vingut a confiar-me els seus problemes i esper haver-los ajudat. Referent a les col·laboracions que he tengut, la veritat és que han estat extraordinàries, tant dels diversos grups parroquials, com de tots els feligresos. Potser el més difícil és aconseguir la participació del joves en les tasques de l'església i en el seu missatge. Me'n vaig amb la sensació que hi ha un bon grup de col·laboradors generosos els quals no treballen per satisfer el rector sinó per Déu.

Consideres que hi ha tasques

pendents en les quals t'hagués agradat continuar treballant-hi?

Hi ha un desafiament no només a Manacor, sinó a l'església de Mallorca en general: el món juvenil. S'hauria d'oferir una opció de postconfirmació per afavorir la seva integració a l'Església ja sigui Lectio Divina, revisió de vida, participar en tasques de catequesi etc. En definitiva oferir i apropar el contingut i el missatge de la Bíblia a la gent. S'ha d'intentar fer un esforç molt gran en acollir els que s'acosten a l'església i cuidar molt la preparació de les celebracions. Igualment és important aprofundir en l'acció social. Càritas ho intenta i en bona mesura ho fa possible. Pens que també és important potenciar les celebracions interparroquials que donin sentit d'unitat preservant el seu caràcter. Si ho feim ben fet la gent se sentirà més plena i acompanyada.

Ens pots explicar quina serà la teva tasca a partir d'ara?

És una incògnita per a mi però l'intuïsc. Principalment tindrà dues vessants: un aspecte més problemàtic i de resolució de problemes de tot tipus de l'Església de Mallorca. De problemes en destacaria dos: la manca de vocacions i el fet que moltes parròquies hauran de

compartir un sol capellà.. Aquest fet pot provocar una sensació d'agravi comparatiu per part dels pobles implicats. El repte consistirà en administrar bé els recursos dels quals disparam: capellans, cada vegada més pocs, i laics, per poder atendre les necessitats que es plantegen.

Un segon aspecte més amable serà el tracte humà amb tots els capellans de Mallorca. Acompanyar-los en els seus anhels, les seves preocupacions. Sentir-los aprop per a mi serà molt estimulant i enriquidor.

Ens podries avançar quines directrius s'ha marcat l'equip diocesà en el qual tu participaràs?

Realment encara no les hem definides. Ens hem proposat iniciar un temps de reflexió durant el més de juliol per marcar les pautes.

Si haguessis de fer un comentari en veu alta al nou Rector Andreu Genovart, què li diries?

N'Andreu té un gran avantatge: que coneix Manacor. No tenc perquè donar-li consells. Ell com a Vicari General té una perspectiva molt bona i àmplia de la situació. M'agradaria animar-lo a venir amb una gran il·lusió i li diria que utilitzi els seus sabers i les seves habilitats per agobolar la complexitat de la parròquia.

I a la comunitat que t'ha acompanyat durant tot aquest temps, que li aconsellaries sobre aquesta nova etapa ?

Lalegria més gran que pot tenir un rector que se'n va és que es sàpiguen acceptar els canvis com una millora i com a un desafiament. Sens dubte un signe de maduresa és sobre acceptar els canvis, encara que costi. Aquesta actitud enriqueix i tot el que enriqueix, costa. Estic convençut que es col·laborarà totalment amb el nou rector com s'ha col·laborat amb mi.

A l'escrit de presentació que feies l'any 1999 explicaves que Rafel vol dir "medicina de Déu" i que tant de bo ho poguessis ser per a tothom. T'has sentit "medicinal" durant aquests anys?

Seria molt pretencios dir que sí. La medicina és Déu. El que s'ha d'intentar

és transmetre esperança als qui pateixen. Dir-los que es pot viure feliç en la fe. Si això és ser medicina de Déu he intentat, des de la meua pobresa, oferir-la als que volien curar-se. Aquesta és la pretensió dels cristians: acollir, escoltar i transmetre la Paraula de Déu.

Com has encaixat aquest canvi?

M'ha resultat molt difícil acceptar aquest nomenament. No només per la dificultat de la tasca que m'espera, sinó perquè en aquesta parròquia m'hi trobava molt bé. Em sentia molt a prop dels qui hi col·laboraven i de la comunitat en general. Però per la meua vocació i sentit d'obediència he dit que sí al Sr. Bisbe, tot i quedar molt sorprès d'aquest cridada. Sincerament, no m'hagués sentit bé si hagués dit que no. No és en cap manera una aspiració, és simplement un servei a l'Església de Mallorca des d'un altre lloc de més responsabilitat.

De tota la Comunitat Parroquial, una abraçada...!

Vull agrair ben de cor les innombrables mostres d'afecte de moltíssima gent, molts d'ells inclús desconeguts. Durant aquests dies m'he sentit molt apreciat.. La meua eixida ha destapat un apreci latent que la gent sentia cap a mi que, francament, no pensava que fos tan gran. M'omple de goig constatar-ho. Quan va morir la meua mare també va ser un moment molt intens precisament per aquest motiu: per la gran mostra d'afecte que se'm va demostrar i aquest és un fet que m'ha marcat molt. El fet que mumare finís a una cambra de la rectoria de Manacor és quelcom que recordaré sempre i que farà que la meua estada entre vosaltres hagi estat molt especial. Aprofit l'avinentesa per agrair novament que m'acompanyassiu en aquells moments tan difícils. Per acabar m'agradaria reconèixer i agrair totes les col·laboracions que he rebudes i demanar perdó a tots aquells a qui hagi pogut agraviar.

G.F.

EXTRACTE DE L'HOMILIA DE FRA BARTOMEU PONT I PARERA, T.O.R. DE LA FESTA DE PENTACOSTA I EL SANT CRIST, MAIG DE 2005.

Dins del marc d'aquesta festa de l'Esperit, la festa de la Pentecosta o de cinquagesma com deien el nostres majors, els manacorins, celebram des de fa molts d'anys la festa del Sant Crist de Manacor. Aquesta imatge del Senyor que, segons la tradició i les dades dels nostres historiadors, arribà al Port de Manacor i fou obsequiada a la nostra ciutat juntament amb la Mare de Déu de les Neus i N'Eloy, la campana que ens crida a les grans celebracions, devers l'any 1260, com acció de gràcies de l'alliberament d'una tempesta.

Tenim notícies ben certes i documentades de la seva presència a la nostra parròquia des del segle XIV. Això vol dir que generacions i generacions d'avantpassats nostres han venerat aquesta imatge.

Quantes persones al llarg dels segles han resat davant aquesta imatge. Quants han vingut a acomiadar-se del Sant Crist quan partien de la nostra ciutat i han vingut a saludar-lo quan han retornat.

Quants de nuvis quan han celebrat el seu matrimoni han pujat a la capella del Sant Crist a demanar-li que beneï el seu matrimoni i la família que iniciaven. Quants nins recents nascuts li han acostat demanant-li la seva protecció i quants s'han encomanat a Ell davant les malalties, adversitats i problemes.

I quants l'hem acompanyat pels nostres carrers en el processó del Divendres Sant.

Però, quin significat li hem de donar a la nostra devoció i quines conseqüències n'hem de treure per a la nostra vida de fe?

La devoció, és ben evident que no és a la imatge, sinó al titular de la imatge: Crist Crucificat. Igual com ens diu l'Evangeli que els deixebles s'alegraren de veure el Senyor, nosaltres ens alegrem en contemplar-lo i li demanem que ens transformi.

De la mateixa manera que quan veim una fotografia d'una persona estimada i fins i tot la podem besar, no besam el paper sinó que el nostre afecte és per a la persona que ens mostra el paper, succeeix lo mateix amb la imatge del nostre Sant Crist. Ens du al Crist de la creu, al que ha donat i entregat la seva vida per a nosaltres.

Si besam i adoram el Sant Crist i li demanem el perdó, és per esser persones noves i reconciliades i anar de dia en dia actuant tal i com ell va actuar, vivint tal i com ell va viure, donant testimoni de l'Amor tal i com Ell ho va fer, fent-se servidor dels més necessitats i dels més petits.

Aquesta és la millor manera de venerar el Sant Crist, fent-lo present enmig de la nostra església, perquè amb el nostre testimoni sigui una església servidora i enmig de la nostra societat perquè amb el nostre exemple de vida sigui una societat més justa i més humana.